

DZEJAS DIENAS 2023. Nr.28

Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas
skolēnu jaunrades darbi

Skolas avīzes «KABATA» literārais pielikums

DZEJAS DIENAS

Es šajā pasaulē

KABILES MĀJVĀRDI (veltījums Kabiles 770.gadadienai)

Ir Kabile plaša, tai robežas sprautas ar mājvārdiem šādiem:
Ezermaļi, Ezergaļi, Lejsētas, Galsētas, Kaktiņi, Maliņas,
Aizupji, Aizpurvi, Palejas, Alejas, Mežmaļi, Mežgaļi,
Ir mums Eģenieki, Stūrīši, pat Rīgmaļi, Daugavieši un Zemgaļi.

Kas tad ieskauj kabilnieku sētas un grodi būvētās ēkas?
- Liepas un Ozoli, Kļavas un Gobas, Bērziņi, Ceriņi,
Niedres un Madaras, Smilgas un Skaras, Ataugas, Asni,
Rozes, Virši un visādi citādi Ziediņi.

Te ligzdas vij Zīlītes, Žubītes, dzied Strazdiņi, Dzeguzes,
Treļļus ver Cīruliši, kokus kaļ Dzeņi, Baloži dūdo,
Tekalē Irbītes, sakliedzas Dzērvītes, zum Bitītes,
Lietu sasauc Vālodzītes, bet ko te dara Teteri?

Mūsu Dravas, kūtis un dārzus mīl apciemot dažādi viesi:
Gan Lāči un Vilki, gan Briežu Buki, gan Stirnas un Vāveres;
Seski un Lapsas nāk sērst pie Gaiļiem un vistām.
Gliemeži ciena visu. Labi vēl, ka neatpeld Roņi!

Darba tikums kabilniekiem visos laikos ir cieņā,
Par to taču vēsta senie mājvārdi ciemā:
Cepļi, Dravas un Druvas, Remesi, Mucenieki,
Jātnieki, Mednieki, Strēlnieki, Dzirnānieki.

Tad kāda velna pēc muižkungu devis latviešiem mājvārdus:
Gnīdas, Irši, Tārpi, Petiņi un Bandenieki,
Klibji, Kraģes, Krāni, iedomājies - pat Pusgaldiņi.
Vai gribētu tu mist Dangās, Trumos vai Vecumos?

Kad nu tagad varam paši savos vārdos saukt mājas,
Vai mazliet nešaujām pār strīpu, dēvējot tās:
Pērles, Dimanti, Briljanti, Rubīni, Zeltiņi, Dzintari.
Vai mirdz, spīd un laistās mūsu dārgakmeņi?

Lai Kabilē Senču latviskais gars atdzimst Pilskalnos,
Ziedoņos, Ausekļos un Krīvos, Imantās un Gaismās,
Lāčplēšos, Staburadzēs, Laimās, Sprīdīšos un Teikās.
Lai esam Baltiņi kā Dūdiņas un Jaukumi kā Bāliņi!

Eduards Skabis

MANAS MĀJAS

Cilvēkam katram ir savas mājas,
Kas tikpat nozīmīgas kā kājas.
Labā kāja, kreisā kāja – manas mājas.
Manās mājās pukst mana sirds.

Lai arī kur es būtu, ar mani būs manas mājas,
Ir taču ļoti labi, ja tev tādas ir.
Kad tu ieej savās mājās, tu ienes prieku
Un tevi sagaida ar atplestām rokām.

Alise Berga, 5.klase

MANAS MĀJAS

Mani vienmēr mājās kāds gaida,
Mani vienmēr tur kāds mīl.
Mani redzot, vienmēr kāds smaida
Tā kā saules stariņš mīļš.

Tur mīļā ome mana, tur foršais opis mans,
Tur runči Čāpis un Čoms,
Tur kaķu Mamma un Pīka,
Kas tomēr nav kaķis, bet suns.

Mans labais brālis mani gaida,
Kaut arī neizrāda to.
Taču visvairāk mamma mani gaida
Ar lielu apskāvienu un smaidu.

Estere Oliņa, 8.kl.

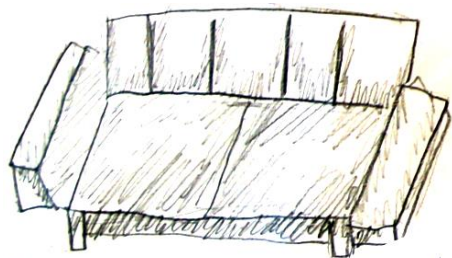
MĀJAS DĪVĀNS

Kas mājās tas labākais? – Dīvāns,
Jo viņā apsēžas pats galvenais.
Mājas dīvāns tas mīkstākais,
Suņu ķepu atspiedumu tīrākais.

Mājas dīvāns – kaķu spalvu spožākais,
Garkaklu zvēru mīļākais,
Čipsu drupaču pilnākais.
Mājas dīvāns tas labākais!

Visā pasaulē tas dārgākais.

Megija Kuštane, 6.kl.

LABĀ RECEPTE

Gurķu marinēšana nav viegls darbs.
Zināšanas un iemaņas – spriedums skarbs.
Jāzina un jāsaprot, cik jālej etiķis,
Cik vietas burkā aizņems gurķītis.

Cik vajag pielikt ķiplokus,
Ak, un neaizmirst vēl piparus!
Iedomājos vēl par papriku,
Labi vēl, ka dilles pieliku!

Kur es tādas zināšanas dabūju?
No grāmatām vai somas?
No mammas vai no omas?
Protams, ka no visiem kopā!

Beāte Žežulka, 5.kl.

KARŠ

Sāpju man daudz bija,
Domas un jūtas man klīda.
Vakars mežonīgs bija,
Kad šāvieni un sirēnas skanēja.

Krāmēju mantas
Un vēru durvis ciet.
- Bēgu es projām,
Bet atpakaļ sirds mani sauca.

Cenšos es vēlreiz -
Man bija jādodas prom
No mīļajām mājām.
Tur palika mani draugi un ģimene.

Tomēr es ceru, ka karš drīz beigsies
Un atgriezīšos es mājās.

Anastasija, 8.kl.

ACIS UN SIRDS

Tavas acis mirdz kā zvaigznes naktīs klusās,
Un tavas rokas maigas kā pavasara gaismā.
Tavs smaids ir manas sirds salmiņš,
Kas dzied. Un mīlestība pret tevi kā dārgums,
Ko mēs augstu vērtējam šajā pasaulē.

Tava klātbūtne mani iedvesmo kā dzejnieku vasaras rītā,
Un tevi mīlot, es ceru, ka mums lemts kopā būt.
Tu esi kā zieds, kas zied mūžīgi, nemitīgi skaists.
Mīlestība pret tevi man sirdī, kopš pirmā acu skatiena.

Lai šis dzejolis būtu kā mūzikas skaņa tavās ausīs,
Tevi iemīlot ir kā dzīvot pasakā, kur visi sapņi piepildās...

Kristers Polis, 8.kl.

RUDENS LAPA

Katrai rudens lapai
Vējš piezogas un draud.
Kad pārbrauc mašina, tā smaida,
Bet iekšēji tā klusi raud...

Raud rūgtām asarām, jo nav vairs
Tik skaista, krāšņa, tīra.
Nu kāpēc bij' jānotiek tā!?
Bet tāda jau ir dzīve...

Nu krāšņie svārki netīri un cauri,
Un vējš to mētā pa labi, pa kreisi.
Ikvienai rudens lapai gribas
Vismaz krītot skaistai būt.

Nelda Lagzdīņa, 6.kl.

BUMBA

Piesitu pie sienas laktu,
Pieliku jaunu plauktu.
Noliku savu bumbu,
Aizgāju uz rumbu.

Atnācu uz mājām,
Nosviedu bumbu pie kājām.
Iznesu bumbu ārā,
Atstāju to sev prātā.

Mana mazā bumbiņa,
Manī bēdas klauz:
Dodas pasaulē Meitiņa,
Lielā bumba priekā sauc.

Kalvis Olinš, 7.kl.

AR BRONZU – MĀJUP!

Man vienmēr patīk
Skatīties hokeja spēli.
Bet, kad hokejisti zaudē,
Es kļūstu bēdīgs!

Kad sākās pasaules kauss,
Es liku to aiz auss
Un skatījos visas spēles,
Un redzēju, kā visus metienus
Atvaira Arturs Šilovs.

Visās spēlēs mums veicās tīri,
Izņemot spēli pret Kanādu.
- Tur nesanāca tik labi,
Un viņi dabūja pa ādu smagi.

Grūta spēle bija ar Zviedriju,
Jo tā bija par ceturtdaļfinālu.
"Uzbrūc! Sit pa kasti!"
Es bļāuju tik skaļi.

Pēdējā spēle pret Ameriku
Jāuzvar, lai gūtu medaļu.
Pagarinājuma laikā 3:3 -
Visu auro un klieudz.

Jeņķi mēģina trāpīt "ātros",
Bet latvieši izcīna ripu.
Viņi joņo uzbrukumā,
Un Rubīns trāpa vārtos!

Kad ar bronzu latvieši lidoja mājās,
Visi latvieši cēlās kājās.
Arī mani pārņēma lepnums,
Un hokejistiem par to – no manis cepums!

Toms Dembovskis, 8.kl.

MĀKONIS

Tumšie gubu mākoņi debesīs klejo,
Un stiprais lietus vietām jau dejo.

Spēcīgs zibens jau mākoņus šķel,
Un visi aiz bailēm projām jau skrej.

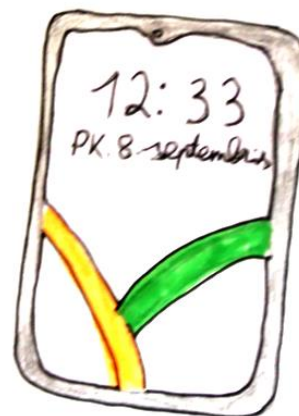
Virpuļviesulis tuvāk jau nāk
Un māju jumtus mocīt tas sāk.

Krusa sāk pa jumtiem sisties,
Un ikviens meklē, kur likties.

Pēkšņi saule caur mākoņiem sāk spīdēt,
Un negaiss no bailēm sāk nīdēt.

Nu jau laiciņš kļūst spožs un dzidrs
Kā ezera ūdens, kas zelta krāsā mirdz.

Adrians Podkalns, 9.kl.

VECAIS LABAIS TELEFONS

Kuram tik nav telefons!
Kādam *aifons*, citam *redmi...*
Man ir mīļais *Samsung Galaksi*,
Nedaudz pašķīdis, bet vēl jau kaut
kā strādā.

Tad, kad telefonam baterija sēžas,
Skriešus lādēt to es steidzos.
Lādēt uzlikt - tas ir nieks.
Laukā tikt man ir prieks!

Mājās atgriežos es desmitos,
Nu jau laiks man gulēt iet.
Telefons lai atpūšas,
Un lai mani pārņem miegs!

Evelīna Leimane, 6.kl.

SKAISTĀ PĻAVA

Pļava ir ļoti plašs lauks,
Kurā aug pļavas ziedi.
Katram ziedam ir savs mirdzums,
Un tāpēc visa pļava tā mirdz!

Bet pļavās aug arī nezāles,
Kas traucē ziediem augt.
Taču nezāles arī ir skaistas -
Tās piedod savu mirdzumu.

Man ļoti patīk pļavas,
Taču jāuzmanās no ērcēm!
Pa vidu pļavai var būt arī kāds stabs,
Bet lai nu kā – skats pļavai ir labs!

Keita Kļava, 5.kl.